

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **A. B.**, zast. JUDr. Jiřím Burešem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 471/29, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2015, č. j. OAM-649/ZA-ZA15-P11-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 1. 2016, č. j. 41 Az 20/2015 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Podanou kasační stížností brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Uvedeným rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany pro nepřipustnost žádosti.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla pouze toliko, že podává stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a že stížnost doplní ve lhůtě 30 dní.

[3] Vzhledem k absenci odůvodnění kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 2. 2016, č. j. 9 Azs 40/2016 - 11, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnila důvody kasační stížnosti. Současně ji soud poučil o možných důsledcích v případě nevyhovění této výzvě. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 1. 3. 2016 prostřednictvím jejího zástupce.

[4] V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za nutné předeslat, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž stěžovatelka napadá rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatelka v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným

obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jejího názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle ní rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.

[5] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatelka vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které Nejvyšší správní soud není oprávněn za stěžovatelku sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stěžovatelkou stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o stížnosti dále pokračovat.

[6] Usnesení s výzvou k odstranění vad kasační stížnosti v nyní posuzované věci bylo stěžovatelce doručeno prostřednictvím jejího zástupce dne 1. 3. 2016. Dle ustanovení § 40 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta tedy uplynula dne 1. 4. 2016. Stěžovatelka do uplynutí lhůty a ani poté nedoplnila odůvodnění kasační stížnosti a neodstranila tak vady stížnosti, pro které není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 120 ve spojení s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu